

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εντός της Σύρου Δραχ. 22
Εκτός . . . » 26

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Διὰ τὰς Διατρ. τὸν σίγ. Α. 23.
Διὰ τὰ Δικαστ. τὸν » Δ. 15.
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχμὰς 6.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ τῇ 13 Μαΐου 1862.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Μετὰ τὴν λύσιν τῶν στασιαστικῶν ἐπερίμενε τὸ ἔθνος νὰ ἔλθῃ κατεπειγόντως εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ νέου Ὑπουργείου σοβαρὸν καὶ χαίρον τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ διὰ νὰ θέσῃ βίλας αὐτῶν εἰς τὰς πολλὰς καὶ σπουδαίας πληγὰς αἰτίνας ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ ἡνωίχθησαν καὶ τῶν ὁποίων ἀφορμὴ ἐστάθη ἀναμφιβόλως τὸ πολιτικὸν σύστημα τὸ ὁποῖον ἠκολούθησαν μετ' ἀσυγχώστου ἐπιμονῆς οἱ ὑπάρχοντες Ὑπουργοί, γεννήσαν τὴν ἐθνικὴν δυσἀρεσκείαν καὶ καταναγκάσαν πολλοὺς νὰ καταφύγῳ εἰς στάσεις.

Ἡ οἰκονομικὴ πρὸ πάντων κρίσις ἣτις ἐπικεῖται ἤδη, μετ' ἀνυπολογίστους ζημίας τοῦ ἔθνικου ταμείου, ἡ ἐπικρατοῦσα δυσἀρεσκεία κατὰ τῶν πράξεων τοῦ Ὑπουργείου διὰ τὰ μετὰ τὴν κατάπαυσιν τῆς στάσεως ἀντιπολιτικὰ καὶ ἀσυλλόγιστα μέτρα ἅτινα ἐφῆρμωσε κατὰ μέγαλον μέρος ἀξιοματικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ πολιτικῶν, ἀπαιτοῦν Ὑπουργεῖον χαίρον ἐθνικὴν βαρύντητα διὰ νὰ δυνήθῃ νὰ ἐξομαλύνῃ τὰς τοιαύτας ἀπείρους δυσκολίας, αἰτίνας κωλύουν τὴν ἐθνικὴν ὁμόνοιαν καὶ κρατοῦν τὸ ἔθνος εἰς ἰσχυρὸν ὀργασμὸν.

Μετὰ δυσἀρεσκείας ὅμως τὸ ἔθνος βλέπει, ὅτι ἀντὶ τούτου, προσπάθει πάλιν καταβῆλλονται ὅπως μὴ ἐκφύγῃ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὴν συνήθη ὁδὸν τῆς τακτικῆς ἣτις διέπει αὐτὸ πρὸ πολλοῦ καὶ τὸ κατήντησεν εἰς τὴν ἐλκεϊνὴν θέσιν εἰς ἣν ἦδη διατελεῖ, διότι πάλιν εἰς μέτρα μισὰ περιστρέφεται ἡ πολιτικὴ μας ὑπεδεικνύουσα ὑπουργεῖα ἡμιτελῆ καὶ συνιστάμενα ἐκ προσώπων τὰ ὁποῖα οὔτε ἐθνικὴν βαρύντητα χαίρου, οὔτε συστατικὰ ἔχουν τοιαῦτα ὁποῖα ἀπαιτεῖ ἡ κρίσιμος πολιτικὴ θέσις μας διὰ νὰ δυνήθῳ νὰ ἐξαγάγῳ τὸ ἔθνος ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως ἣτις ἐπικεῖται καὶ νὰ τὸ καθοδηγήσῃ εἰς τὴν προσήκουσαν αὐτῷ ὁδὸν καταπαυομένων τῶν δυσἀρεσκειῶν καὶ παραπόνων καὶ ἐπανερχομένης τῆς ἡρεμίας, ἄνευ τῆς ὁποίας οὐχὶ μόνον πᾶσα πρόοδος αὐτοῦ κωλύεται, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ὀπισθοπορεῖ.

Τὸ ἔθνικόν μας Ταμεῖον εἶναι κενόν, ἐνῶ καὶ τὰ βάρη τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας ὀφείλει νὰ ὑποφέρῃ καὶ νέα βάρη τὰ ἐκ τῆς στάσεως καὶ τῶν συνεπειῶν τῆς, τὸ ἐπιβαρύνουν. Τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σκεπάζωσι τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν διὰ πολλὰς αἰτίας καὶ ἰδίως, διότι καὶ τὰ προϊόντα τοῦ ἐνεστώτος ἔτους δὲν προβλέπονται εὐχάριστα· ἄλλους πόρους δὲ οὔτε βλέπομεν δυναμένους νὰ σκεπάζωσι τὸ προκύπτον ἔλλειμα, οὔτε δυνατόν εἶναι νὰ ὑποθέσωμεν στηριζομένους εἰς νέους φόρους, ἐνόσω τὸ ἔθνος διατελεῖ δυσἀρεστημένον καὶ καχεκτικὴν κατέχον θέσιν.

Τούτων ἕνεκα ἀπόλυτος ἔθνικὴ ἀνάγκη ἀπαιτεῖ ὥστε τὸ νέον Ὑπουργεῖον νὰ περιέχῃ ἄνδρας χαίροντας ἔθνικὴν βαρύντητα καὶ ἐκ τούτου τὴν πλήρη ἐμπιστοσύνην τοῦ ἔθνους — ὑπουργεῖον ὑποσχόμενον, ὅτι μετὰ πίστεως θέλει ἀκολουθῆσαι καθαρῶς συνταγματικὴν πορείαν, καὶ θέλει ἀπέχει τοῦ μετὰ τούδε ἐπικρατήσαντος συστήματος τὸ ὁποῖον ἔφερε τὰ πράγματα εἰς τὴν σημερινὴν αὐτῶν λυπηρὰν κατάσταση. Ἀλλή, ἐκτὸς τούτου, θεραπεία δὲν ὑ-

πάρχει, οὐδὲ δύναται νὰ ὑπάρξῃ ὑστερον ἀπὸ τούτων δοκιμασίαις αἱ ὑπέστημεν καὶ πᾶς ὅστις συμβουλεύει ἢ ἐνεργεῖ ἀντὶ τούτου τὴν ὑπαρξὴν ἐμβαλωμένης πάλιν Κυβερνήσεως δὲν φιλεῖ τὸ ἔθνος, οὔτε σέβεται τὰ δικαιώματά του.

Ἀρκεῖ πλέον ἡ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσα δυσἀρεσκεία τῶν Ἑλλήνων τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους· ἀρκοῦν αἱ ὕβρεις καὶ ἐπιτιμήσεις μετὰ τὰς ὁποίας ἀπὸ πολλοῦ, ὡς μὴ ὤφειλε, μᾶς στολίζει ὁ Εὐρωπαϊκὸς τύπος, καταντήσας νὰ μᾶς ἀποκαλέσῃ καὶ ἀναξίους τῆς ὁποίας διαποταμῶν αἵματος καὶ δι' ἀνηκούρων θυσιῶν ἀπηλαττικῶν ἐλευθερίας. Ὁρεῖλομεν νὰ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς ὀλίγην φιλοτιμίαν διὰ νὰ θέσωμεν ἐκ μέσου τὰς ἀφορμὰς ἐξ ὧν προκύπτει ἡ ἔθνική μας κατὰ κρισις, διότι εἰς ἣν εὐρισκόμεθα στάσιν ἐντρέπεται τις εἰς τὸν ξένον τοῦλάχιστον εὐρισκόμενος Κόσμον, νὰ καλεῖται Ἑλλήν.

Δὲν ἀρκεῖ δὲ μόνον ἡ ἡθικὴ αὐτὴ ἐνώπιον τοῦ ξένου Κόσμου ζημία μας, ἀλλὰ πάσχομεν καὶ ἐξ ὑλικῶν ζημιῶν τὰς ὁποίας ἡμεῖς ἐνταῦθα πρὸ πάντων γινώσκουμεν, ὡς ὄντες εἰς τὸ κέντρον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου, τοῦ εἰς ἄμεσον εὐρισκομένου σχεῖν μετὰ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ἐμπορίου. Ἀπὸ τῶν στασιαστικῶν ἡ Εὐρώπη ἡλάττωσε τὴν ἐμπορικὴν τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα πίστιν, δικαίως φοβηθεῖσα τὴν θέσιν μας, διότι δὲν ἦτο γνωστὸν ποῦ ἡθέλωμεν καταντήσῃ ἡ πίστις δὲ αὕτη κατηφάνισε τὸ ἔμποριον, διότι αὕτη εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ καὶ τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ τούτου, οὔτε σύντομον περιμένομεν, οὔτε ὀλοσχερῇ, ἐνόσω ἅπαντες φωνάζομεν ὅτι κακῶς διοικούμεθα καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν εἶναι ἐξησφαλισμένη ἕνεκα τούτου, ὅπως τοῦλάχιστον αὐτοὶ κρίνουν, ἡ ἡγεσία τοῦ Κράτους διαρκῶς καὶ ἀρόβως. Ἐνδέχεται νὰ μὴ ὦσιν ὀλοσχερῶς βᾶσιμοι αἱ ὑποψίαι καὶ αἱ κρίσεις τῶν αὐτῶν, ὅπως ὁποῖοις ὅμως, ἐπειδὴ οὕτως σκέπτονται, ἀπαιτεῖται μία διόρθωσις πραγμάτων διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἐμπορικὴν πίστιν καὶ ἐπανέλθωμεν εἰς ὁδὸν ὁμαλωτέραν. Καὶ βεβαίως, ἀφοῦ ἡ ἐμπορικὴ Πόλις μας, ἐναντίον τῶν διχμαρτυριῶν τῆς δὲν ἐστασίασεν, ἀλλ' ἐπίδειξεν τινα ἔκαμε, λαβοῦσα ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἐξεγέρσεως τῆς στρατιωτικῆς τῆς φρουρᾶς, ἐθεωρήθη ἀντιπολιτικῶς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὡς στασιασάσα καὶ ἐτιμωρήθη διὰ τῆς καταλύσεως τῶν Δημοτικῶν τῆς Ἀρχῶν καὶ τῆς ἐξαιρέσεως ἕνεκα τούτου ἐκ τῆς ἀμνηστείας πολιτῶν τῆς τιμῶν. — Ἐπετα, ὅτι ὁ ξένος Κόσμος θέλει ὀρθῶς κρίνει, ὅτι κακῶς ἔχουν τὰ πολιτικὰ τοῦ Κράτους καὶ ἡνάγκασαν τὴν φιλησυχοτέραν τῶν Ἑλληνικῶν Πόλεων, ὡς ἐκ τοῦ εἶδους τῆς, οἷα εἶναι ἡ Ἑρμούπολις, νὰ στασιάσῃ, ὅπερ κλονίζει τὴν πίστιν τῶν ξένων, δικαίως δυναμένων νὰ ὑποθέσωσιν, ὅτι δὲν διατελοῦμεν εἰς ἡρεμον κατὰστασιν διὰ νὰ μᾶς ἐμπιστεύωνται ἄνευ δισταγμοῦ τὰ κεφάλαιά των.

Ἰδοὺ ποῦ κατήντησαν τὰ πράγματα μέτρα ἀντιπολιτικά καὶ κακῶς συλλογισμένα καὶ εἴθε νὰ ἐπέλθῃ ταχίστην θεραπεία, διότι ἄλλως δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν εὐχάριστον.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Εἶπομεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας περὶ τῆς ἀδίκου ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τιμωρίας τοῦ τόπου μας διὰ τῆς παύσεως τῶν Δημοτικῶν τοῦ Ἀρ-

χῶν, ἐπειδὴ δὲ δικαιολογεῖται, ὅτι ὤφειλε νὰ πράξῃ τοῦτο, ἂν καὶ δὲν ἔδωκε ἀποχρῶντα λόγον τῆς ἀποφάσεώς τῆς ταύτης, ἀλλὰ σκοπεῖ ν' ἀφήσῃ ἐντελῶς ἀνεπιβόρεστους καὶ ἐλευθέρους τὰς συνειδήσεις τῶν συμπολιτῶν μας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν διαταχθεισῶν ἀρχαιρεσιῶν των, περιμένομεν νὰ ἴδωμεν κατὰ πόσον θέλει τηρήσῃ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς ταύτης ἐξ οὗ θέλει προκύβῃ εἰς ἀληθῶς τὰ ληφθέντα κατὰ τοῦ τόπου μέτρα στηρίζοντα εἰς ἀρχὰς καὶ δὲν ἀπορρέουσιν ἐξ ἀντιπαθειῶν, ἐκ προσωπικότητων καὶ ἐξ ἀντεκδικήσεων. Αἱ συνέπειαι τὰς ὁποίας ἐπέφερον κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς αἱ ἐπεμβάσεις, αἱ δοκιμασίαι εἰς αἱ ἐξετέθη τὸ ἔθνος καὶ ἡ ἐν γένει κατάστασις αὐτοῦ εἶναι τόσα προφανῆ τεκμήρια κατέναντι τῶν ὁποίων ἀμφιβάλλομεν ἂν εἶναι πλέον ἐφικτὴ μία ὀπωσδήποτε ἐπέμβασις εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ Λαοῦ καὶ ἂν ἐν ἐναντίᾳ περιστάσει δύναται πλέον νὰ δικαιολογηθῇ ἡ Κυβέρνησις ἀπέναντι τοῦ κόσμου ὅλου.

Οἱ συμπολιταί μας αἰετοτε ἐσεβάσθησαν καὶ σέβονται τὸ ἱερὸν τοῦ Βασιλέως πρόσωπον τὸ ὁποῖον θεωροῦν ὡς τὸ παλλάδιον καὶ τὴν ἄγκυραν τῆς ὑπάρξεώς μας ὡς ἔθνους τασσομένου εἰς τὸν χορὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν πεπολισμένων ἐθνῶν, ἀλλ' οὐχ' ἤττον ὀφείλου νὰ μὴν ὑποκρῶσιν τί αἰσθάνονται καὶ φρονοῦν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς ὁποίας ἡ πολιτικὴ ὁδὸς ἔφερε τὰ πράγματα εἰς τοιαύτην θέσιν, ὥστε καὶ οἱ ἄλλοτε ὑποτιθέμενοι ὑποκλινεῖς καὶ ἔτοιμοι νὰ ὑπακούωσιν εἰς τοὺς καλοῦντας αὐτοὺς νὰ δεχθῶσιν ὑπουργεῖα, σήμερον καὶ οὗτοι δυστάζουν νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τοῦς κρημνοὺς πρὸς οὓς βέλουν βαδίσει. Φρονοῦν λοιπὸν οἱ συμπολιταί μας, ὅτι ἐὰν δὲν κατορθωθῇ ἡ ὑπαρξὶς Κυβερνήσεως πιστῶς ἀκολουθούσης τὸ Σύνταγμα καὶ εὐκρινῶς καὶ ἀμερολήπτως διοικήσεως, δὲν θέλομεν ἐκφύγει τῆς ἀνωμάλου θέσεως εἰς ἣν ἤδη εὐρισκόμεθα καὶ ἣτις ἀπειλεῖ σπουδαίας ἐθνικὰς πολυεδεῖς ζημίας καὶ ἐκθέτει εἰς τὸν ξένον Κόσμον τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους.

— Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐξηλέγχθη διὰ ψήφων 80 κατὰ 20 καὶ ἐξ ἀγράφων, ὁ Βουλευτὴς Καλαβρύτων Κ. Λεωνίδας Πετμεζᾶς.

— Κατὰ τὸν Αἰῶνα, ὁ Δοῦξ Πέτρος τοῦ Ὀλδεμβούργου ἐξάδελφος τῆς Βασιλείσσης τῆς Ἑλλάδος, στρατηγὸς ἐν τῇ Ῥωσίᾳ, ἔρχεται ἐκ Πετροπόλεως εἰς Ἀθήνας.

— Ὁ Πατριάρχης (Κερκύρας) τῆς 5 Μαΐου δημοσιεύει τὴν ἐπομένην σπουδαίαν εἰδήσιν.

« Διὰ χρεσιν τοῦ τηλεγράφου μαθηθόμεν, ὅτι αἱ Μαυροβουνιώται κατέλαβον τὸ Νεζίκι, φονεύσαντες 1800 Τούρκους καὶ αἰχμαλωτίσαντες πολλοὺς ».

— Δυστυχῶς ἡ ἐμπορικὴ τῆς Πόλεως μας καχεξία ἀρχίσασα ἀπὸ τὰς στασιαστικὰς τῆς Ναυπλίας ἐξακολουθεῖ εἰσέτι κατατρίχουσα τὴν ἀγοράν μας καὶ μικράς τινος μόνον ἐπὶ βελτίωσις ἀπὸ τῆς καθησυχάσεως τῶν πραγμάτων. Ἐν ἀπὸ τὰ μεγάλα αἰτία τῆς φθιστικῆς ταύτης ἐμπορικῆς θέσεως μας εἶναι καὶ ἡ διακοπὴ τῆς διὰ τῶν ἀτμοπλοίων συγκοινωνίας τῶν διαφόρων λιμένων τοῦ Κράτους τῶν τῆς Θεσσαλίας, Μακεδονίας κλπ. ἕνεκα τῆς ἀργίας τῶν Ἀτμοπλοίων τῆς Ἑλλήν. Ἐταιρίας τὰ ὁποῖα ἀφοπλισμένα φυλάττουν τὸν λιμένα μας καὶ τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν ὁποίων εἰς ἀθλίαν κατήντησαν κατάστασιν ἕνεκα τῆς ἀκαταπαύστου χρήσεως αὐτῶν ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας καθόλου τὸν χρόνον τῶν στασιαστικῶν καὶ ἀπαιτεῖται σπουδαία καὶ πολυδάπανος αὐτῶν ἐπισκευή, ἣτις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἐνόςω ἡ

Κυβέρνησις δὲν πληρώσῃ εἰς τὴν Ἑταιρίαν τὴν συμφωνηθεῖσαν ἀποζημίωσιν. Ὁ τύπος ἅπας ἐξανέστη διὰ τὴν ἐπενεχθεῖσαν εἰς τὴν ἀτμοπλοϊκὴν μας ἑταιρίαν νέκρωσιν καὶ τὸ κοινὸν ἀνυπομόνως προσδοκᾷ τὴν θεραπείαν τῆς ἐθνικῆς ταύτης βλάβης, εἰς σκοπὸς τις δὲν ὑπάρχῃ τῆς καταστροφῆς τῆς, χάριν ξένων συμφερόντων.

— Τὴν ἀπελθοῦσαν Κυριακὴν ἀνεχώρησαν δι' Ἀθήνας οἱ ἐν Μυκόνῳ κρατούμενοι Κ.Κ. Δελιγεώργης, Καλλισπέρης καὶ Πετσαλῆς, τὴν δὲ Τρίτην οἱ Κ.Κ. Καλλιφρονᾶς, Καλὸς, Μητζάκης καὶ Δ. Ἀθανασίου· οἱ συμπολιτῆς μας ἐπεριποιήθησαν ὅπως ἐπρεπε τοὺς ἀξιολύτους τοὺς ἀνδράς καὶ ἐξέφρασαν τὰς συμπαιθείας των προπέμψαντες αὐτοὺς κατὰ τὴν ἀναχώρησιν των μέχρι τῶν Ἀτμοπλοίων διὰ πολυπρίθμου συνοδείας.

— Ἡ Νομαρχία διέταξεν ἤδη τὰς Δημοτικὰς μας Ἐκλογάς· κατὰ συνέπειαν ἐδημοσιεύθη τὸ Δημάρχ. Πρόγραμμα δι' οὗ ἐξετέθη εἰς ἀνάκρισιν ὁ Ἐκλογικὸς Κατάλογος καὶ τὴν 30 τρέχοντος ἀρχεῖται κατ' αὐτὸ ἡ ψηφοφορία. Εὐχαρίστως βλέπομεν ἀξιεπαῖνον σύμπνοιαν τῶν συμπολιτῶν μας.

— Τὸν ἐξαίρεθέντα τῆς ἀμνηστίας Κ. Φ. Χαλκίόπουλον μετέφερον ἐν Νάξῳ ἐνταῦθα καὶ ἐπροφυλάκισαν· πιστεύομεν, ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἐκ τῶν ἀνακρίσεων θέλει τὸν εὖρεϊ ἀθῶον καὶ τὸν ἀποδώσῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας του.

— Ἐπιβάται ἐλθόντες ἐκ τῆς Ἑπτανήσου λέγουσιν, ὅτι οἱ ἀμνηστευθέντες ἀξιωματικοὶ Μαυρομιχάλης καὶ Κουμουνδουράκης δὲν θέλουν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ διευθυνθήσονται μετὰ τῶν λοιπῶν εἰς Ἰταλίαν.

— Ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ Σύρου εἰς τὴν ὑπάγονται τὰ χωρία Χροῦσα καὶ Ἐπισκοπιὸν ἅτινα χρησιμεύουν ὡς θερινὴ κατοικία πολλῶν ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας, πιστεύομεν, ὅτι θέλει διορίσει τοὺς ἀναγκαίους πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας ἀγροφύλακας, ἀξιούς, ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, με ἐντολὴν τοῦ νὰ μὴ συγχωρῶσι τὰς συνήθεις ζημίας εἰς τὰ κτήματα καὶ νὰ προλαμβάνωσι τὰς ἀταξίας τῆς μέθης· πρὸς τοῦτο δὲ θέλουν ἔχει οἱ ἀγροφύλακες καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν κατοίκων καὶ ἰδίως τῶν Συρίων, οἵτινες ἀπέχουν τῶν τοιοῦτων καταχρήσεων ἀξιεπαῖνως.

— Ἐνεκα τῶν ὀλίγων βροχῶν τοῦ χειμῶνος ἀπασκίαι πηγαὶ τῶν ποσίων ὑδάτων εἰσὶν ἡλαττωμένοι, αἱ δὲ δεξαμεναὶ σχεδὸν κεναί· κατὰ συνέπειαν καὶ ὁ τόπος πάσχει ἐκ ξηρασίας καὶ ἡ πόλις δὲν θέλει ἔχει ἀρκούντα πόσιμα ὕδατα.

— Ὁ Διοικητὴς Σμύρνης διετάχθη παρὰ τῆς Υ. Π. νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς πρόσφυγας Ἑλληνας προσωρινὰ διαβατήρια εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἀποκατασταθῶσιν εἰς ἄλλας μεσογείους ἢ παραλίους πόλεις· πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀνεχώρησαν ἤδη καὶ οἱ μένοντες ἡτοιμάζοντο ν' ἀναχωρήσωσιν.

— Ἐκ τῶν ἐν Σμύρῃ προσφύγων διέβησαν πάλιν τρεῖς τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐκ τοῦ λιμένος μας διευθυνόμενοι εἰς Εὐρώπην, ἦτοι ὁ Δικηγόρος Παπαζαφειρόπουλος, ὁ Μάννης καὶ ὁ Γιαννετᾶς· ὡς εἶπον δὲ καὶ ὁ Γρίδας καὶ Ἀρτέμης ἐπερίμενον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὸν Ζυμβρακάκη καὶ Τριτάκη διὰ ν' ἀναχωρήσωσιν καὶ οὗτοι.

— Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Μητροπολίτου μας στεροῦνται ποιμεναρχῶν δύο τῶν μεγάλων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους, αἱ Πάτραι καὶ ἡ Σύρος. Εὐχόμεθα νὰ λυθῇ ταχέως παρὰ τῆς Ι. Συνόδου τὸ ζήτημα τῆς μεταθέσεως ἢ χειροτονίας νέων Ἀρχιεπισκόπων διὰ ν' ἀποκτήσωμεν ταχέως τὸν νέον Ποιμενάρχην μας, ὅστις ἐλπίζομεν νὰ εἶναι ἄξιος τῆς θέσεώς του ταύτης, καθόσον, ὡς γνωστὸν, ἡ Σύρος χρειᾷ ἔχει πνευματικοῦ πατρὸς πεπαιδευμένου καὶ ἀξιοσεβάστου διὰ λόγους πολλοὺς καὶ ἰδίως διότι τὸ ποίμνιόν του ἀπαρτίζεται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ πολιτῶν ἀνεπτυγμένων καὶ δυναμένων νὰ ἐκτιμῶσιν τὴν ἀξίαν του καὶ νὰ σεβασθῶσι τὰς ἀρετάς του· ἄλλως τε καθὼς διακρίνεται ἡ ἐπαρχία μας κατὰ πολλὰ ἄλλα ἀξιοῖ νὰ μὴ εἶναι κατωτέρα καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικὰ τῆς. Ἐὰν δὲ ἡ ἐξουσία ἐπιθυμῇ τὴν ἡθοποιήσιν τῶν λαῶν καὶ ἰδίως τῆς νεολαίας περὶ τῆς ὁποίας πολλὰ εἶπεν ἡ Γ. Ἐφημερίς, ὀφείλει ν' ἀρχίσῃ τὰς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο προσπάθειάς της· ἐκ τῆς πνευματικῆς καθοδηγήσεως καὶ τοῦ πρὸς τὰ θεῖα σεβασμοῦ, τοῦ ἰσχυροῦ τούτου μέσου πάσης ἡθοποιήσεως καὶ τοῦτο κατορθοῦται κατὰ μέγα μέρος διὰ τῶν προσπάθειων τῶν λειτουργῶν τοῦ Ὑψίστου καὶ τῶν πνευματικῶν πατέρων, ὅταν τούτων προΐσταται ἀνὴρ παιδείας καὶ

σεβασμοῦ, διδάσκαλος ἱκανὸς τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς θείας διδασκαλίας.

— Καὶ πάλιν ἐπικαλούμεθα τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν λεμβούχων ἥτις καθεκάστην δίδει χώραν εἰς ἐνοχλητικὰς πρὸς τοὺς ξένους ἰδίως σκηναὶς κακῶς συσταίνουσας τὴν κοινωνίαν μας. Ἐνεκα τῆς προσεγγίσεως διαφόρων ἀτμοπλοίων ἐκ τῆς Εὐρώπης πρὸς τὴν Ἀνατολὴν διευθυνομένων καὶ ἀνάπαλιν πολλοὶ διαβάται ἐξέρχονται ἐν τῇ πόλει μας· τοὺς πλείους ἐξ αὐτῶν ἀνακιδῶς διαπραγματεύονται οἱ λεμβούχοι ἀπαιτοῦντες ὑπερόγκους τιμὰς διὰ τὰ πορθμεῖα των καὶ τὰς ὑπερβολικὰς ταύτας ἀπαιτήσεις των συνοδεύουσι με φωνὰς καὶ ἄτοπα κινήματα εἰς τρόπον ὥστε ὑποχρεοῦνται οἱ ξένοι νὰ πληρώσωσι με δυσαρτέκειάν των ὅ,τι τοῖς ζητήσωσι πρὸς ἡσυχίαν των. Ἡ ἄτοπος διαγωγή αὕτη τῶν πλεονεκτῶν καὶ αἰσχροκερδῶν τούτων ἀνθρώπων πρέπει νὰ ἐπιτιμηθῇ ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν διὰ νὰ ἐκλείψῃ ἡ κατάχρησις ἥτις δίδει χώραν εἰς παράπονα ἐκ μέρους τῶν ξένων καὶ διεγείρει τὴν κατὰκρισιν αὐτῶν καὶ ὀλοκλήρου τῆς πόλεως, καθόσον ἐκ τῶν μικρῶν καὶ εἰδικῶν τούτων περιστάσεων δυστυχῶς ἐκτιμῶν πολλοὶ πολλὰκις ὀλοκλήρου τὴν κοινωνίαν ἐνὸς τόπου ὅπως τε πεπολιτισμένου καὶ γινώσκοντος τὸ πρὸς τοὺς ξένους καθήκον του.

— Μᾶς γράφουν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως: «Τὰ Ἑλληνικὰ μᾶς ἐνασχολοῦν ἀκόμη, διότι ἂν καὶ ἔπαυσεν ἡ στάσις, οὐχ' ἦττον ἄφησε δυσαρτεσίαν, ζημίας καὶ ἐν γένει ἀκόμη δὲν ἐπανήλθεν ἡ προσήκουσα ὁμαλὴ κατάστασις, τὸ διὰ τί ἐννοοῦμεν ἅπαντες: Διότι διατηρεῖται ἀκόμη τὸ ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον ἡ κοινὴ γνώμη θεωρεῖ παραίτητον τῆς ἐκρῦθιμου ταύτης καταστάσεως καὶ βεβαίως δὲν ἀποδίδει εἰς αὐτὸ καλὴν θέλησιν ὑστερον μάλιστα ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐδεῖξε διαγωγὴν μετὰ τὴν στάσιν ὡς πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ τοὺς ἐξαίρεθέντας ἐκ τῆς δευτέρας ἀμνηστίας ἥτις ἀπεδόθη εἰς πνεῦμα ἀντεκδικήσεων· ἂς ἴδωμεν ποῦ θὰ καταντήσῃ ἡ ὑπόθεσις αὕτη· ἡμεῖς ἐδῶ ἡσυχάζομεν τὸ νόμισμα διακυμαίνεται ἀναβοκαταβιδιζόμενον, κλίνει πάντοτε ὅμως εἰς ἐκπεσμόν ἢ αἰτία τῆς ἀστάσεως του εἶναι ἡ μὴ ἀκόμη ὀριστικὴ ῥύθμισις τοῦ νέου δανείου. Τὰ Ἐργεσινομαυροβουνιωτικὰ ζαλίζουν τὴν Πόρταν καθεκάστην στέλλει στρατοὺς καὶ ἐφόδια· ἐδῶ ἔχομεν στρατόπεδον νεοσυλλέκτων ἢ ναυτιλία ἀργεῖ».

— Εἰς τὴν συνοικίαν τῆς πόλεώς μας τὴν ἐπωνομαζομένην Ψαβρίαν ἂν ἄπειρος ὑπάρχει ἀκαθαρσία κατὰ τὰς ὁδοὺς καὶ τὴν παρακειμένην Πλατείαν ἥτις ἀπειλεῖ νόσους ἐν τῇ θερινῇ μάλιστα ὥρᾳ ταύτῃ ἐν ἣ διατελοῦμεν. Γινώσκομεν, ὅτι ἐν ὅσῳ ὁλοσχερῶς δὲν ἐφαρμωσθῇ καὶ εἰς τὸ μέρος αὐτὸ τῆς πόλεως τὸ κανονισμένον σχέδιον καὶ ἐκλείψωσι, οἱ στενωποὶ, κατασκευασθῶσι δὲ καὶ οἱ ἀπαιτούμενοι ὀχετοὶ, δὲν εἶναι ἐφικτὸς πλήρης καθαρισμός· οὐχ' ἦττον ὅμως ἀπαιτεῖται, πρὸς ὥραν τοῦλάχιστον, νὰ ἐπιμεληθῇ παρὰ τῆς ἀρχῆς ἡ καθαριότης τῶν ὁδῶν καὶ τῆς Πλατείας καὶ ν' ἀπειληθῶσι δι' ἀστυνομικῶν διατάξεων, αὐστηρῶς ἐφαρμοζομένων, ποινὰ κατὰ τῶν ἀκαθαρτούντων ἐν γένει καὶ τῶν μὴ καθαρίζοντων τὰ ἔμπροσθεν τοῦλάχιστον τῶν κατοικιῶν των μέρη, εἰς τρόπον ὥστε τοῦλάχιστον νὰ μετριασθῇ τὸ κακὸν καὶ ν' ἀποφύγωμεν συνεπείας κακὰς εἰς τὴν δημοσίαν ὑγίαν. Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι τὰ μέρη ταῦτα ὑποβάλλουν τὰς νόσους ἐνεκα τῶν ἀκαθαρσιῶν καὶ περὶ τούτου ἔχομεν προηγούμενα παραδείγματα τὴν κατὰ τὸ 1854 χολέραν, τὰς εὐλογίας κλπ.

— Ἡ Ῥωσικὴ Κυβέρνησις διέταξε ν' ἀνοιχθῶσιν εἰς τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν οἱ λιμένες τοῦ Νικολαίεφ καὶ Χερσῶνος.

— Τοῦ Διοικητοῦ Ἀλγερίας Δουκὸς Πελισσιέρου ἐσαλεύθησαν ἐσχάτως αἱ φρένας· ἐνεκα τούτου ἀνετίθησαν τὰ χρέη τοῦ παραφρονήσαντος προσωρινῶς εἰς τὸν στρατηγὸν Μαρτιμπρέυ· ταῦτα κατὰ τὴν ἐφημερίδα Κολωνίας.

— Ὁ Ἐρρίκος Θιέρς υἱὸς τοῦ ὀνομαστοῦ πατρὸς του, ἐξέδοτο ἐσχάτως ἐν Παρισίοις φυλλάδιον δι' οὗ ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ ἐνίδρυσις δύο μεγάλων Κρατῶν Σερβικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ, εἶναι ἡ μόνη καὶ ἐφικτὴ λύσις τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος συμφέρουσα εἰς τὴν Εὐρώπην ἐν γένει καὶ ἰδίως εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἡ δὲ ἐν Βιέννῃ ἐκδομένη ἐφημερίς «Ἀνατολὴ καὶ Δύσις» ἐπαινοῦσα τὸ πονημάτιον τοῦτο, παραινεῖ τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ Χριστιανούς νὰ μὴ περιμένωσι βοήθειαν παρὰ τῶν ξένων μηδὲ νὰ ἐλπίζωσι, ὅτι ἡ

Εὐρώπη θὰ προσέλθῃ εἰς βοήθειάν των, ἐννοεῖται ὅταν δὲν κινήθωσιν οὗτοι.

— Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, περὶ τῶν ὑπουργικῶν γράφοντες, ἐφέρομεν καὶ τινὰς ἐν παρόδῳ κρίσεις περὶ τῆς παραιτήσεως τῶν ὑπουργῶν, ἀποδοκιμάζοντες αὐτήν, γενομένην ἐπὶ ἀνωμάλων ὄντων τῶν πραγμάτων. Ἐνεκα δὲ τῆς ἀνωμαλίας ταύτης, οὐδεὶς ἐκ τῶν εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως προσκληθέντων ἀπεδέξατο ὅπως σχηματίσῃ νέαν Κυβέρνησιν, γινώσκων τὸ δυσχερὲς τῶν περιστάσεων καὶ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας δυσκολίας, αἵτινες ἐκαστοτε θέλουν προσκόπτει ἕκαστον ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ. Διὰ ταῦτα καὶ δι' ἄλλους προσέτι λόγους, γνωστοὺς ἄλλως τοῖς πᾶσιν, ἀπεδοκιμάσαμεν τὴν γενομένην τῶν ὑπουργῶν παραίτησιν. Ἀλλ' ὅμως, ὅπως καὶ ἂν ἔχωσι τὰ πράγματα, οἱ ὑπουργοὶ ἐπιμένουσιν εἰς τὴν παραίτησιν αὐτῶν καὶ εἰς πολλοὺς μέχρι σήμερον ἐγένοντο προτάσεις. Ἡδὲ δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν τοὺς λόγους ὑφ' ὧν οἱ ὑπουργοὶ ἐξωμύθησαν εἰς τοῦτο, οὔτε εἰς τὰς καλῶς καὶ οὐχὶ ἐπιπολαίως καὶ παρ' ἄλλων εἰσηγούμενοι κατὰ τὴν παρ' ἡμῶν συνήθειαν τὰ πράγματα ἐξετάσαντες, ἐφθασαν ὅπου ἐφθασαν, ἐπιμένοντες εἰς τὴν παραίτησιν αὐτῶν, εἰς αὐτὴν ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων προέρχεται. Ἀλλὰ μὴ ἀναζητοῦντες ἤδη τὴν ἀληθῆ τούτου αἰτίαν, διότι εἰς οὐδὲν ὠφελοῦμεν, καθήκον ἔχομεν νὰ ἐρωτήσωμεν τίς θέλει ἀναδεχθῇ, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, τὸ πηδάλιον τοῦ σκάφους τούτου ἐν μέσῳ ἐπὶ σάλου, ὅπως σώσῃ αὐτὸ καὶ εἰς λιμένα εὐορμον ὁδηγήσῃ ἀποφεύγων τοὺς τοσοῦτους καὶ τηλικούτους ὑφίλους καὶ σκοπέλους, ἀφ' ὧν ἔσωσε μὲν αὐτὸ ἐν τῇ μεγάλῃ τρικυμίᾳ ὁ κυβερνήτης, ἀλλ' ἡδὲ μέγας ἐπικεῖται φόβος μὴ, ἀφ' οὗ παρ' αὐτοῦ ἀφαιρούμεν τὴν κυβέρνησιν, ὁ νέος, ὁ ἄπειρος καὶ ὁ τὰς δυνάμεις τοῦ σκάφους μὴ γινώσκων ἐξοκλήσῃ αὐτὸ καὶ κατὰ πετρῶν συντρίψῃ ἐν ἀγνοίᾳ βεβαίως καὶ οὐχὶ ἐκ προθέσεως.

Πολλοὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐλέχθησαν οἱ προσκληθέντες. Ἀλλ' οὗτοι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος καὶ τοῦ θρόνου πρέπει ν' ἀναλογισθῶσι τὰς περιστάσεις καὶ τὰς δυσχερείας αὐτῶν, νὰ μετρήσωσι τὰς δυνάμεις των καὶ τὰς τῶν φίλων των, ὧν τῆς συνδρομῆς ἔχουν μεγίστην ἀνάγκην, νὰ σκεφθῶσιν ὠρίμως, εἰς δυνάμει νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀποτελεσματικῶς, καὶ τότε ἂς ἀποφασίσωσι νὰ δεχθῶσι τὴν διευθύνσιν τῶν πραγμάτων. Ἡδὲ ἀπαιτοῦνται χεῖρες στιβαραὶ καὶ ἐπιδέξιοι· χρειάζονται ἄνδρες ἐμπειροί, ἀλλὰ μέτριοι πολιτικῶς, ἵνα μὴ φθάσωμεν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἄλλο, καὶ εἰ δυνατόν ἄνδρες δόντες δείγματα ἱκανότητος, ἐμπειρίας, συμβιβαστικοῦ χαρακτῆρος, καὶ τὸ πάντων σπουδαιότερον καὶ ἀναγκαϊότερον ἔχοντες γνησίους καὶ φιλοπατρίδας, φίλους ὅπως μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ θυσίας συνεργασθῶσι πάντες ἐπὶ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν, τὴν τακτοποίησιν τῶν νῦν πραγμάτων καὶ τὴν πρόδον καὶ εὐημερίαν τῆς πατρίδος. Ἐὰν τὰ προσόντα ταῦτα ἔχουσιν οἱ προσκληθέντες ἢ καὶ οἱ προσκληθησόμενοι, ἂς ἀναδεχθῶσι τὸ φορτίον τοῦτο, χωρὶς νὰ συλλογίζωνται ὅτι τὴν ἑλλειψιν αὐτῶν θέλει ἀναπληρώσει ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα συνυπουργός, ὡς τοῦτο τέως ἐγένετο. καθότι εἰς τὸν παραμικρὸν κλονισμόν, εἰς τὴν ἐλαχίστην κίνησιν θέλει πέσει πτώσιν Ἰκάρου, ὡς τοῦτο παρ' ὀλίγων νὰ γένη τὸ 1859 ἐπὶ τῶν σκιαδικῶν καὶ ὡς ἀποτέλεσμα νὰ φέρῃ ὅ,τι ἴσως οὐδεὶς ἐσυλλογίζετο εἰς τὴν ἀρχὴν οὕτε ἡλπίζεν, εἰς μὴ ἀνὴρ ἐμπειρος, στιβαρὰς ἔχων τὰς χεῖρας, σιδηρὰν τὴν ἀπόφασιν καὶ οὐκ ὀλίγον ἰσχύων παρα τῷ λαῷ ἤρχετο τότε εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ὅλοι ἐνθυμούμεθα τὰς σκηναὶς ἐκεῖνας, καὶ πάντες ἐπὶ τοσοῦτον ἐφοδῆθημεν τὰς τῶν παιδῶν συναθροίσεις καὶ τὴν ἐξέγερσιν τῶν πνευματικῶν, ὥστε μύριοι ὅσοι διαλογισμοὶ ἀνέβησαν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, μὴ ἐκ τῶν μικρῶν τούτων παραχῶν ἐπέλθῃ τι ἀπροσδόκητον. Ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν φρόνησιν τοῦ βασιλέως, ὅστις ἀνέυρε τὸν ἐπιτήδειον τότε ἄνδρα πρὸς καταστολὴν τῶν παραχῶν καὶ κατεύνασιν τῶν διαταραχθέντων πνευμάτων.

(Ἐκ τῆς ἐφημ. Φιλόπτερις.)

— Κατὰ τοὺς τελευταίους ἀγῶνας τῶν Μαυροβουνιωτῶν καὶ τῶν στρατευμάτων τοῦ Ὁμέρ πασᾶ, ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός τῆς Ῥωσίας, πρίγκηψ Γορτσκόφ, προσήνεγκε πρὸς τὸν ἐν Πετροπόλει πρέσβυν τῆς Τουρκίας σχέδιόν τι συνδιαλλαγῆς τοῦ Μαυροβουνίου καὶ τῆς Πύλης, οὐχὶ κατὰ διπλωματικὸν τύπον, ἀλλὰ φιλικῶς. Διὰ τοῦ σχεδίου τούτου ἀπητύντο τρία τινά: α) ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Μαυροβουνίου

β) ἡ κατάλληλος τῶν δρίων ἐπιδιόρθωσις ἀπὸ μέρους τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀποκλειομένης τῆς εἰς τὴν θάλασσαν ἐξόδου γ) ἡ ἐπίσημος ἀναγνώρισις τῶν παραχωρήσεων, ὡς ὑποσχεθῇ ὁ Ὁμὲρ πασῶς πρὸς τοὺς ἐν Ἑρζεγοβίνῃ ἐπαναστάτας, πρὶν ἀρχίσῃ τὰς ἐχθροπραξίας. Διὰ τῆς δευτέρας προτάσεως ἠθέλησεν ὁ Γορτσάκωφ νὰ περιβάλῃ τὴν Ἀγγλίαν καὶ Αὐστρίαν καὶ πείσῃ αὐτὰς οὕτω νὰ παραδεχθῶσι καὶ τὰς ἄλλας δύο.

Ὁ ἐν Πετροπόλει πρέσβυς τῆς Τουρκίας ἐσπευσεν νὰ γνωστοποιήσῃ ταῦτα πάντα εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἡ Πύλη ὁμῶς οὐ μόνον ἀπέρριψε καὶ τὰς τρεῖς προτάσεις, ἀλλ' εἰδοποίησεν ἐπίσημως τὰ Εὐρωπαϊκὰ ἀνακτοδοῦλια περὶ τοῦ συμβάντος.

Τὸ κίνημα τοῦ Γορτσάκωφ δὲν εἶναι ὅλως ἀσήμαντον· δεικνύει τοῦλάχιστον τίναν διανοεῖται ἡ Ῥωσία νὰ μετέλθῃ πολιτικὴν ἐν τοῖς πράγμασι τῶν νοτίων Σλάβων καὶ ἐν γένει τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ Ῥωσικὴ πολιτικὴ ἐργάζεται ἀκαταπαύστως, ἵνα ἀκροτηριάζῃ τὴν Τουρκίαν, οὕτω δὲ σχηματίζει μικρά τινα Κράτη, λόγῳ μὲν ἀνεξάρτητα, ἔργῳ δὲ νευρόσπατα ἑαυτῆς, ὅντα δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεώς των προωρισμένα νὰ διατρυπήσωσι τῆς Αὐστρίας τὸ σῶμα ἢ τὸ σύμπλεγμα τῶν τῆς Τουρκίας Κρατῶν. Καὶ τίς δύναται σήμερον νὰ πιστεύσῃ, ὅτι τὸ Μαυροβούνιον, καὶ ἐπιτυχὸν τῆς αὐτονομίας του, θὰ ἤρκαίτο εἰς αὐτὴν καὶ θὰ ἡσυχάζεν ἐντὸς τῶν ὁρίων του; Ἀπ' ἐναντίας πιστεύομεν, ὅτι καὶ τότε θὰ ἐξηκολούθει τὰς ληστρικὰς ἐπιδρομὰς εἰς τὴν γειτονικὴν χώραν, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ συνήρῃ εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς ἐπιρροῆς καὶ τῆς δυνάμεως τῆς Ῥωσικῆς διπλωματίας ἐν ταῖς νοτίαις τῶν Σλάβων ἐπαρχίαις, τὰς ὁποίας δὲν δύναται ἴσως νὰ κρατήσῃ διαρκῶς ἡ Τουρκία, καὶ αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ἀρκούντως ἀνεπτυγμέναι, ὅπως σχηματίσωσι κράτος ἴδιον καὶ αὐταρκες. Ἐνταῦθα ἴσως θὰ εὑρίσκε τὴν οἰκίαν θέσιν τότε μία ἄλλη πολιτευτικὴ δύναμις, ἥτις ἀντικαθιστῶσα βυζαντινὴν τὴν Ὀθωμανικὴν κυριαρχίαν, καὶ παρεντιθεμένη εἰς τὸ μένον τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τῆς Αὐστρίας, θὰ ἐδικαιολόγῃ ἀρκούντως τὸ αἶτιον τῆς ὑπάρξεώς της, διὰ τῆς ἐκείσε ἀποκρούσεως τῆς Ῥωσικῆς ἐπιρροῆς.

Δυστυχῶς αἱ νοτιοσλαβικαὶ φυλαὶ εἶναι τοσοῦτον ἄξεστοι ἀκατέργαστοι, κεναὶ ἰδεῶν καὶ παιδαριώδεις, ὥστε δὲν δύνανται ν' ἀποτελέσωσιν ἰδιορρήθιμον αὐτοτελὲς ὅλον. Ἡ συγχώνευσις καὶ μετάπλασις δὲν δύναται ἄλλως πως νὰ γίνῃ ἐνταῦθα ἢ λίαν βραδέως. Ἰσως ἡ δυναστεία τῶν Νισχόφ Πέτροβιτς, ἴσως δὲ καὶ οἱ Ἕλληνες θὰ κληθῶσι ποτε νὰ συναρμολογήθωσιν εἰς μίαν δέσμην τὰς ἐν τῇ Ἰλλυρικῇ χερσονήσῳ τῇδε κἀκεῖσε διεσκορπισμένας ῥάβδους. Οὔτε εἰς τοὺς Σέρβους ἢ Μαυροβουνιώτας, οὔτε εἰς τοὺς Βοσνίους ἢ Οὐσκόκους, οὔτε εἰς τοὺς Ἑρζεγοβινίους ἢ Βουλγάρους ἀρνούμεθα τὸ ἴδιον μέλλον. Εἶναι ὁμῶς ὁμολογούμενον, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος αἱ φυλαὶ αὗται εὐρίσκονται εἰς τὴν κατωτάτην βαθμίδαν τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ ὅτι σήμερον τυραννοῦνται πολὺ ὀλιγώτερον ὑπὸ τῆς Τουρκίας, ἢ ἂν ὑπέκουον εἰς τινα ἐγγύριον ἡγεμόνα, ἔστω οὗτος ὁ Νικόλαος, ἢ ὁ Ὀδρενοβίτς ἢ ὁ Λουκάς Βουκάλοβιτς.

(Κατὰ τὸν «Τύπον» τῆς Βιέννης)

Ἡ Εἰκὼν τοῦ Μακαρίτου Μητροπολίτου ἡμῶν Δανιήλ.

Πάντες οἱ Ἑρμοῦπολιταὶ βεβαίως ἠχρησθήσαν, καὶ αἱ συγγενεῖς μάλιστα τοῦ Μακαρίτου, διὰ τὴν πατριωτικὴν καὶ εὐγενῆ πρᾶξιν τοῦ Κυρίου Γεωργίου Δαμιανοῦ φροντίσαντες νὰ φωτογραφίσῃ τὸν Μακαρίτην νεκρὸν ἐν τῇ Ἀρχιερατικῇ αὐτοῦ στολῇ, ὅπως διὰ τελευταίαν φορὰν εἶδεν αὐτὸν τὸ συνοδῶσαν τὸ λειψάνον αὐτοῦ ποίμνιόν του. Ὁ Κύριος Γ. Δαμιανὸς ἐπέτυχεν πληρέστατα διὰ εὐχαριστοῦμεν αὐτὸν διὰ τὴν πρᾶξιν του ταύτην, καθὼς καὶ διότι ἐνέδωκε εἰς τὰς αἰτήσεις φίλων Ἑρμοῦπολιτῶν νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκτύπωσιν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἀντιτύπων χάριν τῶν ἐπιθυμούντων τὴν ἀπόκτησιν τοῦ τοιοῦτου ὡς μνημόσυνον τοῦ φιλάνθρωπου ποιμένος των. Εὐρίσκονται δὲ ἀντίτυπα χάριν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἀγοράσωσιν, εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Κυρίου Δ. Βεκούση, εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Κυρίου Βούρου ἀντικρὺ τῆς Νέας κτιζομένης Δέσσης. Ε. Χ.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

ΤΟΥ ΔΟΡΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΜΟΣΤΕΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ

ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ.

Ἡ Εὐγενεστάτη Νομοθετικὴ Συνέλευσις διεβίβασεν πρὸς τὸν Ἀδρὸν Μέγαν Ἀρμοστήν Πρᾶξιν ἐπιγραφομένην «Διαμαρτύρησιν τῆς ἸΒ' Βουλῆς κατὰ τῆς

Προστασίας» ἵνα ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης, ὡς Ἀντιπρόσωπος τῆς Προστασίας, διεβιβάσῃ αὐτὴν πρὸς τὴν Μεγαλειοτάτην Ἀνασσαν τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Ὁ Ἀδρὸν Μέγας Ἀρμοστής ἀποποιεῖται νὰ δεχθῇ τὸ Ἐγγράφον τοῦτο παρὰ τῆς Νομοθετικῆς Συνελεύσεως. Δὲν εἶναι ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Νομοθετικῆς Συνελεύσεως νὰ διευθύνῃ Διαμαρτύρησιν πρὸς τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα Ἀνασσαν. Ἡ Μόνη Συνταγματικὴ καὶ νόμιμος ὁδὸς, ἣν δύναται ν' ἀκολουθήσῃ ἡ Νομοθετικὴ Συνέλευσις ἀποτελειομένη πρὸς τὴν Προστάτιδα Ἀνασσαν, ἐκτίθεται ἐν τῷ Κεφ. Ζ', τμήματι ζ', ἀρθρῷ 8.ῳ τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου, ἡ Νομοθετικὴ Συνέλευσις ὑπάρχει δυνάμει μόνον τοῦ Συντάγματος, καὶ ὀφείλει πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ νὰ συμμορφωθῇ.

Ὁ Ἀδρὸν Μέγας Ἀρμοστής ἐπομένως ἐπιστρέφει πρὸς τὴν Εὐγενεστάτην Νομοθετικὴν Συνέλευσιν τὸ Ἐγγράφον, ὅπερ διεβιβάσθη πρὸς τὴν αὐτοῦ Ἐξοχότητα ὑπὸ τοῦ ἐκλαμπροτάτου Προέδρου.

Παλάτιον τῶν Ἀγίων Μιχαὴλ καὶ Γεωργίου.

Κερκύρα, 10 Μαΐου 1862.

Ἐπιταγὴ τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος

E. F. Barr,

Ἐκτ. Καθ. Γραμματεὺς τοῦ Α. Μ. Ἀρμοστοῦ

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Ῥωσικῆς Κυβερνήσεως, ἐπιβάλλεται ἀπὸ τῆς πρώτης Μαΐου τοῦ τρέχοντος ἔτους, εἰς τοὺς πλοίαρχους καὶ ἰδιοκτῆτας τῶν ἐν τοῖς Ῥωσικαῖς λιμέσι καταπλεόντων πλοίων, ἢ ὑποχρέωσις τοῦ νὰ ἔχωσι κεχαραγμένον ἐπὶ τοῦ κορακίου τῆς πρύμνης καὶ πώρας τῶν αὐτῶν πλοίων σημεῖα δεκνύοντα ἀκριβῶς, εἴτε εἰς πόδας, εἴτε εἰς μέτρα, τὸ ἐν τῇ θαλάσῃ βίθους τοῦ πλοίου. Ὅσακις δὲ τοιαῦτα σημεῖα ἐλλείπουσιν ἢ ὑπάρχουσιν ἐσφαλμένα, καθ' ἑν τέταρτον δακτύλου δι' ἕκαστον πόδα τοῦ ἀληθοῦς ἐν τῇ θαλάσῃ βίθους τοῦ πλοίου, οἱ ἰδιοκτῆται καὶ πλοίαρχοι θέλουσι ὑποβάλλεσθαι εἰς πρόστιμον ρουβλίων ἀργυρῶν δέκα ἀνὰ πλοῖον.

(Μάρτιος 1862.)

(Ἐκ τῆς ἐφημ. Ἀλήθεια.)

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ.

Τὴν 12 τρέχοντος ἀπεβίωσεν ἐκ νόσου χρονίας ἡ Θεοδώρα σύζυγος τοῦ συμπολίτου μας Α. Γρέζου.

Ἡ μακαρίτης διεκρίνετο ὡς ἀγαθὴ σύζυγος καὶ καλὴ οἰκογενειάρχης.

— Αὐθημερὸν ἀπεβίωσεν, ἐκ παρομοίας σχεδὸν ἀσθενείας, ἡ Αἰκατερίνη ἄγαμος νέα, θυγάτηρ τοῦ ἐκ Σμύρνης Κ. Ἰ. Παπιδοπούλου, ἥτις ἐπανερχομένη ἐκ Τήνου καὶ εἰς Σμύρνην μεταβαίνουσα κατεβλήθη ἐκ τῆς μαστιζούσης αὐτὴν ἐν τρυφεροτάτῃ ἡλικίᾳ νόσου. Αἰωνία ἡ μνήμη των.

ΛΟΓΟΣ

ἐκφωνηθεὶς ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀοιδίου Μητροπολίτου

ΣΥΡΟΥ, ΤΗΝΟΥ ΚΑΙ ΜΗΛΟΥ,

ΔΑΝΙΗΛ ΚΟΝΤΟΥΔΗ

ΧΙΟΥ

ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ

ΜΙΧΑΗΛ ΚΟΥΤΖΟΥΔΗ.

Πένθησον, ὦ Ἑρμοῦπολις, θρήνησον καὶ μαυροφάρεσον, ὦ φιλότατη πατρίς Χίος ἢ βαρὺν σόναχον σενάζουσα, κλαύσατε ὦ Κυκλάδες, σὺ δὲ Ἑλλάς ἡ ἐλευθέρᾳ ἄρες δάκρυ νὰ καταρρέυσῃ ἐπὶ τῶν παρειῶν σου καὶ σήμερον, ὅτι ὁ Σύρος, Τήνου καὶ Μήλου Μητροπολίτης, Δανιὴλ ὁ Χίος, δὲν ζῇ πλέον ἐν ἡμῖν.

Εἶναι μὲν, ὦ φίλοι καὶ συμπολίται, χρόος κοινὸν ὁ θάνατος καὶ πάντων ὅσα φύσει τέτακται τῷ ἀνθρώπῳ διδασκτικώτερον, ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἄνδρες, ὧν ἡ ζωὴ παρέχει τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα καλὰ τοῖς ἀνθρώποις, ὥστε ὁ τοῦτων θάνατος λογιζέται ἐν ταῖς μεγίσταις τῶν ζημιῶν, ἐν ταῖς πρωτίσταις τῶν στερήσεων.

Ἀπειροὶ, ὅσοι εὐεργετημένοι ὑπὸ τοῦ σήμερον νεκροῦ τούτου ἱεράρχου πτωχοὶ καὶ πλούσιοι, ἀρχόμενοι καὶ ἀρχοντες, γέροντες καὶ νέοι, ὁμολογῶσιν τὴν ἀλήθειαν τῶν λεγομένων, εἶπατε ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Δανιὴλ εἶναι κοινὴν συμφορὰν κοινὴν ζημίαν.

Ἀλλὰ πρὸς τί τὴν τοιαύτην ποιῶμαι πρόσκλησιν ἐν ὧρα, καθ' ἣν ὅλων οἱ ὀφθαλμοὶ εἶναι δακρύβρεκτοι, ἅπαντες δὲ, καὶ αὐτοὶ οἱ ξένοι, συμπνεοῦσι καὶ συγκαλοῦσιν, ὅτε σύμπασα ἡ πόλις ἐν τῷ ἀκούσματι τοῦ τοιοῦτου θανάτου διέκοψε πᾶσαν ἐργασίαν, πάντες δὲ πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας πολῖται, τεθορυβημένοι καὶ καταλελυτημένοι, ἐπρέξαμεν νὰ ἴδωμεν ἰδίους ὁμμάσιν, ἂν ἀληθῶς ἐπὶ τὸν ἡμῖν ἡ τοιαύτη ζημία, ν' ἀσπασθῶμεν τὴν χεῖρα τὴν τοσάκις εὐλογήσαν, τὴν ἀπειράκις ἀπείρους εὐεργετήσαν, καὶ μέχρι τοῦ τάφου προπέμποντες τὸν νεκρὸν τοῦ ἱεράρχου νὰ δεκθῶμεν τῷ ἱψίστῳ ὑπὲρ τοῦ μέχρι χθὲς ὑπὲρ ἡμῶν ὅλων καὶ τῆς πατρίδος πρὸς Κύριον δεομένου;

Ὡ ματαιότης τῶν ἐπιγείων πραγμάτων, ὦ βίε ἀνθρώπου, πόσον εἶσαι μέγας πομπόλυξ!

Ἀλλὰ πρὶν ἢ ἀποχωρισθῶμεν διὰ παντὸς τοῦ νεκροῦ τοῦ μεταστάντος ἀπ' ἡμῶν ἱεράρχου, διέλθωμεν ἐν βραχυτάτοις τὸν βίον αὐτοῦ, διότι οὕτω καὶ ἐκείνου τὰς ἀρετὰς ἐπὶ μᾶλλον κατοψόμεθα, καὶ τοῦ μεγέθους τῆς Θεῆς Προνοίας εὐκαίρως ἀντιλαμβανόμενοι καὶ ἡδὴ, μεγάλου τοῦ διδασκτικοῦ ἀπολαύσομεν οἶκαδ ἐπιστρέφοντες.

Ὑπάρχει ἐν τῇ πολυπαθεῖ νήσῳ τῆς Χίου κόμην μικρά, μεσημβρινοδυτικῶς κειμένη, ἣν ἀπὸ τῆς τῶν Ἑνετῶν ἐποχῆς Βασιλέων Οἶκον καλοῦσιν. Ἐν τοῖς κατοικοῖς τοῦ χωρίου, γνωστοὶς ἐπ' ἀρετῇ χριστιανικῇ καὶ εὐσεβείᾳ, ἅμα δὲ ἀγγλινίᾳ καὶ ἐργατικότητι, διεκρίνετο περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος οἰκογένεια ἐντιμος, ἥς ὁ πατριάρχης Παντολέων Κοντούδης ἐλέγετο καὶ πολὺ τιμώμενος ὑπὸ τῶν συμπαροίκων διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ ἀγγλινίαν, εἰς πάντα τὰ τοῦ χωρίου ἀξιώματα περιήλθε τῇ φήμῃ αὐτῶν, εὐδοκίμησε δ' ἐν τούτοις τὰ μάλιστα. Τὸ τοῦ Παντολέοντος Κοντούδη ὄνομα, πεσόντος κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα τῆς Χίου, ἄχρι τοῦδε μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης προφέρουσιν ἐν τῷ Βασιλείῳ τούτῳ οἱ κῶ.

Ἀπὸ τοῦ Κοντούδη τούτου καὶ τῆς Ἀγγέλικας ἐγεννήθη τὴν 25 ἰουνίου τοῦ 1801 ὁ Δημήτριος, ἥτοι ὁ σήμερον ἄνους καὶ νεκρὸς ἱεράρχης. Ἐνταῦθα ἐπιτρέψατε παρέκκασιν τινα τοῦ λόγου, διότι εἰς ξένην γῆν τῶν Παρισίων διαμένων ἐθρήνησα καὶ ἐπένησα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς μακαρίτης τῇ λήξει τοῦ ἱεράρχου μητρὸς ἡ παρέκκασίς μου δὲν εἶναι ἄσχετος τῷ ἀντικειμένῳ, διότι ἡ Ἀγγέλικα ἦν μήτηρ σπανία, σύζυγος ἐξαιρετος, γυνὴ εὐτυχῆς, ὡς γεννήσασα καὶ θηλάσασα τοιοῦτον υἱόν, τὰς δ' ἀρετὰς αὐτῆς πλείστοι τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐγνώρισαν.

Ἐκεῖ γεννηθεὶς ὁ προκείμενος ἱεράρχης ἀνετράφη τὴν πρώτην ἀνατροφὴν Χιακὴν ὅλως, ἥτοι εὐσεβῇ καὶ ἠθικῇ. Ἀλλὰ προωρισμένος εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ ἀνωτάτην λατρείαν, περὶ τὸ ὄγδον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος παρεδόθη ὑπὸ τῶν γονέων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐν Χίῳ Νέας Μονῆς, ἐν ἣ ἡ πρὸς τῇ λοιπῇ παιδείᾳ ἐδιδάχθη ὀλίγα μὲν καὶ ἐκ τῶν ἐνόνητων γράμματα, ἀλλὰ τὰ χρήσιμα καὶ ἱερά. Κόσμιος καὶ πραὺς τὸν χαρακτήρα, εὐλαδὴς καὶ ἠθικός, ἐπιδιδούς δὲ εἰς τὰ μαθήματα καὶ εὐπειθής, εἵλκυσε ταχέως τὴν εὐνοίαν τοῦ τῆς Νέας Μονῆς ἡγουμένου, Παραμαγούλου ἐπικαλουμένου, καὶ τὸ 1819 Δανιὴλ μετονομασθεὶς, προχειρίσθη ἱεροδιάκονος ὑπὸ τοῦ μάρτυρος τῆς Χίας ἐπαναστάσεως, Πλάτωνος Φραγκιάδου τοῦ Μητροπολίτου Χίου.

Προτροπῇ τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Παραμαγούλου μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐν ἣ διετέλεσεν ὑπηρετῶν παρὰ διαφόροις ἐνορίαις μέχρι τοῦ 1825, ὅτε θεῖα συνάρσει εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον καὶ διάκονος ἦν Χρυσάνθου τοῦ ἀπὸ Σεφρῶν Πατριάρχου. Αἱ διακονοῦσαι αὐτὸν ἀρεταὶ καὶ ἡ ἀόρατος τοῦ ἱψίστου βοήθεια ἐνέπνευσαν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Πατριάρχου νὰ προτείνῃ τὸ 1825 τὸν Δανιὴλ, ἄγοντα τὸ 24 ἔτος τῆς ἡλικίας, ὑποψήριον Χίου, διάδοχον τοῦ Πλάτωνος ἐκείνου. Ἡ πρότασις ἐγένετο δεκτὴ καὶ ὁ Δανιὴλ προχειρίσθη Μητροπολίτης Χίου. Κατελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν πατρίδα ὁ ἱεράρχης καὶ εὐρών αὐτὴν πλήρη πένθους καὶ καθημαγμένην, τί πρῶτον καὶ τί ὕστερον δὲν εἰργάσθη; Ἀμέσως ὠργάνισεν τὰ τοῦ κλήρου καὶ ἐζήτησε διὰ παντὸς μέσου τὰ λείψανα τοῦ πρώτου εὐλογηθέντος καὶ προχειρισθέντος αὐτὸν προκατόχου αὐτοῦ, Πλάτωνος τοῦ μεγαλομάρτυρος τῶν ὑπὲρ Χίου πεσόντων. Ταῦτα εὐρεθέντα κατέκρυψε καὶ πρὸ μικροῦ μετεπεμψάτο ἐνταῦθα. Εἴτα δὲ συνειδὼς τὸ μέγεθος τοῦ ὕψους καὶ ἱεροῦ καθήκοντος, ὅπερ ἀνεδέξατο, διετέλει ἐλθὼν ἐκ τοῦ ὑστερήματος τοὺς δυστυχεῖς μὲν καὶ ἀπόρους τότε, πλουσιωτάτους δὲ πρὸ 4 ἔτων

συμπολίτας αὐτοῦ, διασώζων τοὺς καταδικωμένους ὑπὸ τῆς ωμότητος τῶν κατεξηγριωμένων μουσουλμάνων, παρηγορῶν τοὺς πλῆκοντας καὶ παραμυθῶν τοὺς τεθλιμμένους ἐν ἐνὶ λόγῳ τὰ πάντα ὑπὲρ τοῦ πνευματικοῦ τούτου καὶ φιλότατου ποιμνίου νότα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενος. Ἀλλὰ ταῦτα ἔχων κύριον μέλημα, καὶ εἰς τοὺς ἐτεροδόξους δὲν ἔπαυεν ὑποδεικνύων τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἀρετὴν, τὴν αὐταλήθειαν τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως ἤκουσα δὲ νὰ διηγῶνται πρὸ δύο ἔτι ἐτῶν ἐν Χίῳ, ὅτι, εἰ μὴ συνέβαινεν ἡ δευτέρα τῆς Χίου ἐπανάστασις, οὐκ ὀλίγοι καταξηγμένοι ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Δανιὴλ ἦθελον εἶσθαι σήμερον ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ τὸ κράτος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Πλὴν τούτων ὅμως, Ἕλληνας τὸ γένος, εὐγενὴς τὴν καρδίαν, μεγαλόφρων τὸ αἶσθημα, ἀξιωματικὸς ἀνώτερος τῆς Ἐκκλησίας, ἡς ὁ Γρηγόριος, Γερμανός, Πλάτων καὶ ἄλλοι διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτῶν αἵματος καθηγίγισαν τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἡμῶν ἀγῶνα καὶ ἱδρυσαν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἔθνους, νότα καὶ ἡμέραν διενεῖτο καὶ ἐμελέτα τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς δούλης ἐκείνης πατρίδος, ἡς τὰ ἐνάρτητα τέκνα, τὰ μὲν ἐσφάχθησαν, τὰ δὲ ἠχμαλωτίσθησαν, τὰ δὲ ἔφυγον δισκορπισθέντα εἰς τὰς δικφόρους πόλεις καὶ χώρας τῆς γῆς, ὅπως διηγῶνται τοῖς ξένοις τὰ δεινὰ τῆς μωαμεθανικῆς σκληρότητος, γινόμενα ἅμα ἀπόδειξις τῆς ἀγχινοίας καὶ ἐνεργητικότητος καὶ τῆς δεξιᾶς φρίσεως τοῦ Ἕλληνοῦ· τὰ δὲ παρῴντων ἐπὶ τῆς ἐρήμου πατρίδος. Ἄμα λοιπὸν ἐσήμανεν ἡ ὥρα τῆς δευτέρας Χίης ἐπανάστασεως ζωσθεῖς τὸ ξίφος ἐγένετο στρατιώτης καὶ διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ περιέτρεχε τὰ ὀχυρώματα καὶ τὰς τάξεις τῶν στρατιωτῶν, ὑποστηρίζων τὸ θάρρος τῶν ὀλίγων ἐκείνων προμάχων τῆς Χίης ἀνεξαρτησίας. Ὁ στρατηγὸς Φαβιέρρος διηγείτο τινα, οὗ τὸ ὄνομα δὲν μοι ἐπιτρέπει ἡ ἐχεμυθία νὰ ὀνομάσω, ὅτι ἐθαύμασεν ἰδὼν τὸν ἱεράρχην Δανιὴλ καρτεροῦντα ἐν ταῖς κακοπαθείαις τοῦ πολέμου κρεῖττον στρατιώτῳ ἐγγηράσαντο· ἐν ταῖς μάχασι. Ἀλλ' οἱμοὶ! ἐπέπρωτο ἡ βουλὴ τοῦ Ἰψίστου νὰ ἐπιτάξῃ ὅτι καὶ πάλιν ἡ τάλιννα Χίος ὑπὸ τὸν σκληρὸν ζυγὸν τῆς δουλείας ὤφειλε νὰ μὲνη, πάντες δὲ οἱ μαχηταὶ αὐτῆς νὰ φεύγῃ σωζόμενοι. Καὶ λοιπὸν ὁ ἱεράρχης Δανιὴλ διεσώθη εἰς τὴν ἱστορικὴν νῆσον Ψαρῶν, ὅθεν μετέβη εἰς Σύρον. Ὅσοι τὸν ἄγονον τοῦτον βράχον κατακήσαντε καὶ τὴν ἑρμούπολιν συνεπύκνισαν, τέκνα ἀλυσσοδέτων δούλων πατρίδων, εἵπατε ὁποῖας ἔτυχε τῆς ὑποδοχῆς παρὰ τῶν συμπολιτῶν καὶ πάντων τῶν οἰκητόρων ὁ ἀείμνηστος ἱεράρχης Δανιὴλ. Εἵπατε, διότι ἀπειράκις ἤκουσα αὐτοῦ εὐγνωμονοῦντος ἐπὶ τῷ ὁδοῦ, ὃν ἕκαστος τῶν Χίων καὶ ἄλλων ἐχορήγει τότε πρὸς ζωάρκειαν ἐκείνου.

Ἡ τότε Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος μαθούσα τὰ κατὰ τὸν ἱεράρχην, ἐπέτρεψεν αὐτῷ προθύμως τὸ ἱερουργεῖν, οὕτω δὲ διετέλεσεν ἐν Ἑρμούπολει, ἀγαπώμενος, τιμώμενος καὶ σεβασζόμενος μέχρι τοῦ 1834, ὅτε ὁ Α. Μαγαλιώτης, ὁ Μυριοσέβαστος ἡμῶν Βασιλεὺς, ὠνόμασεν ἐπίσκοπον Καρυστίας. Πιστὸς εἰς τὴν ἀρχὴν ὅτι ὁ πολίτης οἰκιστὴς τῆς τάξεως ὀφείλει νὰ σπεύδῃ εἰς τὴν θ.σιν προσκαλεῖ αὐτὸν ἡ πατρίς, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔθους ἀρτισυστάτου δεῖται βοήθεια· παρὰ τῶν πολιτῶν καὶ συνδρομῆς εὐλικρινοῦς καὶ πιστῆς, μετέβη εὐχαρίστως εἰς τὴν ἐπισκοπὴν ταύτην τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος. Καὶ ἠδίκησε μὲν ὁ διορισμὸς οὗτος τὸν Δανιὴλ ὡς Μητροπολίτην, ἀλλ' εὐχαρίστησε τὴν καλοκάγαθον, φιλάνθρωπον καὶ πατριωτικὴν αὐτοῦ ψυχὴν. Συστάσεις σχολείων, προτροπὴ τῶν νέων εἰς τὴν ἀληθὴ καὶ οὐχὶ ἡμιμαθὴ ἐκπαίδευσιν, ἱδρύσεις ἐκκλησιῶν, ἡ σύστασις τῆς Ὀθωνοπόλεως, ἡ παρηγορία τῶν τεθλιμμένων, ἡ περιθαλψὶς τῶν ἀσθενῶν, ἡ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἐλεημοσύνη, ταῦτα καὶ ἄλλα πλεῖστα εἰσὶ τὰ χαρακτηρίζοντα τὴν ἐν Καρύστει ἱεραρχίαν τοῦ κεκοιμημένου Δανιὴλ.

Ἀλλὰ τὸ 1842 μετastάντο· εἰς Κύριον τοῦ ἐξ Ἡλίουπόλεως Ἀνθίμου ἐκείνου, ὁ Δανιὴλ ὠνόμασθη Κυκλάδων καὶ ἐπανῆλθεν ἐν μέσῳ ἡμῶν. Τίς ἐξ ἡμῶν, Κύριοι, ἀγνοεῖ ὅσα ἐργάσατο ὡς ἱεράρχης;

Διακόσμησις τῶν ἐκκλησιῶν, ἱδρύσεις νέων, ζωογόνους τοῦ ὑπὲρ τῆς πατρίδος θρησκείας ζήλου, ἐνέργεια ὑπὲρ τῆς κατηχήσεως ἐτεροδόξων, σύντονος προσπάθεια ὑπὲρ τῆς ἐκπαίδευσιν νέων ἀπόρων καὶ τῆς μορφώσεως τοῦ κλήρου, σύστασις ταμείου ἀπ' οὗ πτωχαὶ καὶ ὀρφανὰ ἀπὸ τῶν ἀναγκαιῶν, πατρικαὶ συμβουλαὶ ὑπὲρ τοῦ πρὸς τοὺς ἡγεμόνας ὀφειλουμένου σεβασμοῦ καὶ τῆς εἰς τοὺς νόμους ἐπι-

τασσομένης ὑποταγῆς, ἀγαθοεργίαι ἀπειροὶ εἶναι αἱ ἀναμνήσεις ὅσας ἀποχωρίζομενος ἡμῖν καταλείπει.

Ἄνθρωποι, ὀφείλοντες στάδιον καὶ προαγωγὴν εἰς τὸν κεκοιμημένον Μητροπολίτην Δανιὴλ· χῆραι καὶ ὀρφανὰ προστασίαν πατρικὴν εὐρόντα παρὰ τῷ μέτρῳ χθὲς ζῶντι Ἀρχιεπισκόπῳ Σύρου, Τήνου καὶ Μήλου· σύζυγοι διχονοοῦντες καὶ τὴν ὁμόνοια συμβίωσιν ἡμῶν ὀφείλοντες εἰς τὰς πατρικὰς συμβουλάς τοῦ χριστιανικωτάτου τούτου ἱεράρχου, ὃς δὲν ὑπάρχει σήμερον· πένητες καὶ πτωχοὶ τὴν φιλελεῖμωνα αὐτοῦ καρδίαν ἀπειράκις εὐρόντες ἄσυχον· τεθλιμμένοι ὅσοι τὴν πνευματικότητα αὐτοῦ ἔσχετε πολλάκις παρηγορίαν· ἐτερόδοξοι δι' αὐτοῦ εἰσηγμένοι εἰς τὸ φῶς τῆς ἀληθείας· κληρικοὶ καὶ πολιτικοὶ εἰς τὰς συστάσεις τοῦ μηδὲν ἀπὸ χθὲς ἐπὶ γῆς δυνάμενου Μητροπολίτου ὀφείλοντες θείας καὶ ἀμοιβὰς· ὅλοι ἡμεῖς εἵπατε, κηρύξατε, ὁμολογήσατε ἀντ' ἐμοῦ.

Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς Ἑλλάδος, μακρὰν τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ἐν Γαλλίᾳ μάλιστα καὶ Ἀγγλίᾳ, Ἕλληνες καὶ ξένοι κλυττοῦσι τὸν θάνατον τοῦ Μητροπολίτου Δανιὴλ, διότι καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς χώραις τῶν μὲν Ἑλλήνων πολλοὶ μὲν οἱ ὑπ' αὐτοῦ εὐεργετημένοι, πάντες δὲ γνωρίζουσιν ὅτι ὑπὲρ τῶν ἐν ξενιτείᾳ Ἑλληνικῶν κοινοτήτων ἐργάζετο, οἱ δὲ ξένοι ὅτι ἀληθὲς ἀρχιερεὺς τῆς ἐκκλησίας, ἡς ἀρχηγὸς εἶναι ὁ υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦς ὁ ἐσταυρωμένος, πρόθυμος ἐδέχθη νὰ γείνη μέλος τῆς φιλανθρώπου ἐταιρείας τῆς ἐργαζομένης πρὸς κατάργησιν τῆς δουλείας καὶ τῆς ἀνθρωποεμπορίας, καὶ ὅτι πολλάκις πολλὰχὼς εἰς τοῦτο συνέδραμεν.

Τὰς τοιαύτας καὶ τοσαύτας ἀρετὰς τοῦ Δανιὴλ ἐκτιμῶντες καὶ θαυμάζοντες οἱ Μυριοσεβαστοὶ ἡμῶν Βασιλεῖς καὶ ἡ Κυβέρνησις αὐτῶν, ἔτίωσαν μὲν τὸ ἀρίστεον τοῦ ἀγῶνος, ὠνόμασαν δὲ πεντάκις συνοδικὸν καὶ ἐτίμησαν διὰ τοῦ παρὰ τῆς τῶν Ταξιαρχῶν.

Εἶναι ἀνάγκη τάχα νὰ εἴπω πόσον ὠφέλεια καὶ ὡς μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος; Οἱ γενόμενοι νόμοι μαρτυροῦσι τοῦτο, ἡ δὲ τὸ 1852 πάθους τῆς υγιείας αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ ἐπὶ τοῦ συνοδικοῦ τόμου, πάθους οὕτως, ἀπειλήσας μὲν τότε τὴν πολυτίμον ζωὴν αὐτοῦ, ἀλλὰ φεισθεῖσα, διότι τὴν χρησιμώτατος τὰ μάστιγα, δυστυχῶς ὅμως ἀφήσας ἔλλειψιν ἥτις ἀνεπύχθη ἀπὸ τοῦ Ἀγίουστοῦ τοῦ παρελθόντος, ἔτους καὶ ἐπὶ πέντε χθὲς τὸν θάνατον, εἶναι γνωστὴ τοῖς πᾶσιν.

Τοιοῦτος, Κύριοι, ὑπῆρξεν ἐν βραχυτάτοις ὁ βίος ἀνδρός, ὃν ἀπὸ τοῦ χωρίου τοῦ Βασιλείων οἴκου λαβοῦσα ἡ θεία πρόνοια προήγαγε καὶ ἀνέδειξε, καὶ ὃν σήμερον ἀνῆλθον ἀπ' ἡμῶν ὅτι οὕτως ἐδοξεν αὐτῇ.

Σεβασζόμενοι τὴν βουλὴν τοῦ Ἰψίστου, πιστοὶ εἰς τὰ δόγματα τῆς πατρίδος ἡμῶν θρησκείας καὶ ἰδιωτικῶς φρονούντες ὅτι ὁ Κύριος, ὁ ἐκάστη κατὰ τὰ ἔργα ἀποδίδούς, θέλει ἀναπαύσει ἐν κόλπῳς Ἀβραάμ τὸν κεκοιμημένον Μητροπολίτην, ἐνώσωμεν τὰς ταπεινὰς ἡμῶν εὐχὰς πρὸς ταῖς τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ προεξάρχοντος τὴν ἐκφορὰν ἱεράρχου Θήρας, ὃν ἐπίτηδες ἀπέστειλεν ἡ Σ. Κυβέρνησις, ὅπως ἐπισκοπήσῃ διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ τὴν ἐκφορὰν τοῦ τοιοῦτου καὶ τηλικούτου Μητροπολίτου ἡμῶν, καὶ ἀνακράζωμεν

Αἰωνία Σου ἡ Μνήμη, Μητροπολίτα Δανιὴλ.

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 141 ἀποφάσεως τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Τὸ Δικαστήριον κηρύττει τὸν ἐν τῇ Οἴᾳ τῆς Θήρας μεταπράτην Χ. Ἰωάννην Παχώνην εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως.

Προσδιορίζει ὡς ἐποχὴν τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς τὴν 20 Νοεμβρίου 1862.

Διατάσσει τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδίκου ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ πτωχεύσαντος καὶ νὰ βληθῇ οὗτος εἰς τὴν διὰ χρὴν φυλακὴν.

Διορίζει ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ταύτης εἰσηγητὴν μὲν τὸν Πάρεδρον τοῦ Δικαστηρίου τούτου Ἰωάννην Σακδόρραφον, Πράκτορα δὲ τὸν Νικόλαον Σπουργίτην.

Διατάσσει τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 457 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου τοιχοκόλλησιν καὶ δημοσίευσιν τῆς παρούσης. Ἐπιβάλλει εἰς βάρος τῆς πτωχεύσεως τὰ ἐξόδα καὶ τέλη.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Σύρῳ τῇ 3. Μαΐου 1862.

Ὁ Προεδρεύων

Δ. Σχινᾶς.

Ὁ Γραμματεὺς

Π. Μακροτάσος.

Ὅτι ἀκριβὲς ἀπόσπαστα

Ἐν Σύρῳ τῇ 9. Μαΐου 1862.

Ὁ Εἰσηγητὴς Δικαστῆς

Ἰ. Σακδόρραφος.

Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Νικολάου Μαργκουδάκη, κατοικοῦ ἐνταῦθα Προσ. Σύνδικος.

Δυνάμει τοῦ ἁρθροῦ 501 καὶ ἐπόμε. τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, προσκαλοῦμεν τοὺς δανειστὰς τοῦ πτωχεύσαντος ἵνα ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γνωστοποίησεως τοῦ παρόντος ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν μας εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐνταῦθα Ἐμποροδικείου καὶ νὰ δηλοποιήσωσιν ἡμῖν ἐν τίνι δικαίωματι καὶ τίνος ποσότητος εἰσὶν δανεισταὶ καὶ νὰ μᾶς παραδώσωσι ἢ καταθέσωσιν εἰς τὸ Δικαστ. Γραφεῖον τὰ δανειστικά των ἔγγραφα.

Ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἀνω εἰρημένης τεσσαρακονθήμερου προθεσμίας θέλουν ἐμφανίζεσθαι κατὰ τὴν ὥραν 3—4 μ. μ. εἰς τὸ αὐτὸ Ἐμποροδικεῖον καθ' ἐκάστην αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἐξέτασις τῶν δανείων κατὰ τὸ ἄρθρον 503 Ἐμπορ. Νόμου.

Πᾶς δανειστὴς τοῦ ὁποῖου τὸ δάνειον ἐξετασθὲν ἐβεβαιώθη δι' ὅρκου, δύναται νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λοιπῶν δανείων καὶ νὰ κάμνῃ ἀντιρρήσεις.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος «Ἀστὴρ Κυκλάδων», τοιχοκολληθῇ εἰς τὰς αἰθούσας τῶν Λεσχῶν καὶ τὸ Ἐμποροδικεῖον καὶ γνωστοποιηθῇ εἰς τοὺς δανειστὰς.

Ἐρμούπολις 1^η Μαΐου 1862.

Ὁ Προσ. Σύνδικος

Ἀριστ. Μαρτάκης.

ΑΓΓΕΛΙΑ ΕΚΟΥΣΙΟΥ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥ

Ὁ ὑποφαινόμενος, ὡς ἐπίτροπος τοῦ ἐν Ἀθήναις Κυρίου Ἰουλίου Ἐνιγγ, ἀναγγέλλει ὅτι ἡ ἐνταῦθα κατὰ τὴν δυτικὴν τῆς Πόλεως πλευρὰν ὀπισθεν τῆς ἐαυτοῦ κειμένη ὑπ' ἀριθ. 2178 οἰκία, κτῆμα τοῦ ῥηθέντος Κυρίου, διόρροφος, (τὸ κάτω μέρος χωρίσματα πέντε, τὸ δὲ ἄνω χωρίσματα ἑξ) μεθ' ὑπογείων περὶ πωτῆς καὶ δεξαμενῆς ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Κωνσταντίνου Ἀγγελίδου.

Γενήσεται δ' αὕτη ἐν τῇ Πλατείᾳ τοῦ Τελωνείου τὴν δεκάτην ἐξδόμην Μαΐου, ἡμέραν Πέμπτην, τῆς Ἀναλήψεως, ἀπὸ τὴν ἐνάτην ὥραν πρὸ μεσημβρίας ἀρχομένη, μέχρι τῆς μεσημβρίας.

Τῇ 14 Μαΐου 1862. Σύρος.

Φ. Α. Ἰλδνερ.

(Ἔπεται δικαστικὸν παράρτημα.)